

**INSTITUTIONEN FÖR
SOCIOLOGI
OCH ARBETSVETENSKAP**

”ORTENS GANGSTER BLIR SERIEFIGUR”

En diskursanalys av representationen av icke
vita i tv-serien Snabba cash

Nayma Nzori

Examensarbete för
Kandidat i sociologi,
15 hp:
Handledare: Håkan
Thörn
Termin/år: VT 2022

”Ortens gangster blir seriefigur”: En diskursanalys av representationen av icke vita i tv-serien Snabba cash.

Författare: Nayma Nzori

Handledare: Håkan Thörn

Examinator: Andreas Gunnarsson

Typ av arbete: Examensarbete för kandidat i sociologi, 15 hp

Tidpunkt: 3 juni 2022

Antal tecken inkl. blanksteg: 56604

Denna studie ämnar till att belysa hur icke vita framställs i svensk media med fokus på populärkultur, mer specifikt genom att undersöka tv-serien ”Snabba cash”. Följande frågeställningar har använts för att uppnå syftet: *Hur framställs relationen mellan vita och icke vita i svensk media? Hur skapar man skillnad mellan olika icke vita personer?* och *Hur framställs relationen mellan centrum och förorten i svensk media?*. Studien är en diskursanalys med utgångspunkt i det postkoloniala perspektivet och har använt det poststrukturalistiska synsättet av språkets binära strukturer för att undersöka vilka dikotoma teman som framkommit ur empirin. Dessa har i sin tur analyserats med hjälp av olika teorier inom det postkoloniala perspektivet. Materialet har bestått av tv-serien ”Snabba cash” och 28 svenska tidningsartiklar angående serien. Empirin har kodats med ett tillvägagångssätt som är inspirerat av den tematiska analysen. Studiens resultat visar att förståelsen av icke vita och förorten skapas i relation till en föreställning av ”svenskhet” och anses vara avvikande från det. Serien och tidningsartiklarna porträtterar både icke vita människor och förorten på ett sätt som bidrar till att befästa samt reproducera redan existerande stereotyper om dem. Vidare skapar den stereotypa porträtteringen av icke vita i serien ett diskursivt mönster utanför den. För att de icke vita skådespelarna ska bli accepterade i det svenska samhället sätts de i relation till sina avvikande karaktärer och tvingas avsäga sig deras negativa attribut.

Nyckelord: Postkolonialism, Populärkultur, Stereotyper, Förorten, Vithet.

Innehållsförteckning

1. Bakgrund.....	4
1.1 Syfte & frågeställningar	5
2. Tidigare forskning.....	5
2.1 Stereotyper i populärkultur & media.....	5
2.2 Tidigare forskning om stereotyper i svensk media.....	6
2.3 Tidigare forskning om Förorten i svensk media.....	6
3. Teori.....	7
3.1 Postkolonialt perspektiv	7
3.2 Medias diskursiva makt.....	8
3.3 Stereotyper i media.....	8
3.4 Begreppsdefinition	9
4. Metod.....	9
4.1 Diskursanalys	10
4.2 Tematisk kodning	11
4.3 Tillvägagångssätt.....	11
4.4 Etiska reflektioner	12
5. Material & avgränsningar	12
5.1 ”Snabba cash” serien	12
5.2 Tidningsartiklar	13
6. Resultat & analys.....	14
6.1 Vit-Icke vit	14
6.2 Den goda invandraren-Den dåliga invandraren.....	17
6.3 Centrum-Förorten.....	20
7. Sammanfattande slutsats och analys	22
7.1 Slutsats	22
7.2 Vidare forskning.....	25
8. Referenslista.....	27

1. Bakgrund

Enlig Ylva Habel framställs Sverige ofta som ett tolerant, jämlikt land fritt från rasism och mindre påverkat av postkoloniala relationer än andra länder. Den antirasistiska framtoningen är särskilt viktig för den nationella identiteten. Mot bakgrund av detta finns det en föreställd gemenskap kring Sverige som moraliskt och politiskt överlägset andra länder. Den benämns som "svensk exceptionalism". Den svenska exceptionalismen upprätthåller föreställningen om att Sverige inte hade ett direkt deltagande till kolonialismen och därför inte berörs av rasism (Habel, 2012:100-101). Tidigare forskning pekar dock på motsatsen. Afrofobirapporten som publicerats av Mångkulturellt centrum visar exempelvis att afrosvenskar är den mest drabbade gruppen av hatbrott i Sverige (Bashir m.fl., 2014:30). Den svenska befolkningen som inte anses ha "svenska" anletsdrag i förhållande till hud och hårfärg diskrimineras och skiljs systematiskt ut från det som anses vara svenskt (Farahani m.fl., 2012:47). Detta tydliggörs ytterligare när man undersöker svensk media. Under år 2002 hade 20 procent av den svenska befolkningen en utländsk bakgrund men av de som syntes i svensk lokalpress hade bara 6 procent utländsk bakgrund (Ds 2005:12:288). Representationen var i de fallen negativ och icke vita associerades till problem (Ds 2005:12:288). Tidigare forskning har visat att den strukturella diskrimineringen av icke vita förekommer i bland annat nyheter, filmer, böcker och Tv-program (SOU 2005:56:127-128). Tidningen "Nyhetsbyrån Järva" publicerade år 2022 exempelvis en artikel med rubriken "Ortens gangster blir seriefigur" (Köhler, 2022, 23 januari). Medier har makt att påverka människors föreställningar genom att delge exempel som har en påverkan i normbildningen (Ds 2005:12:286). Medier kan också ses som ett uttryck för samhällets rådande maktförhållanden (Ds 2005:12:287). Jag anser därför att det är viktigt att vidare undersöka hur representationen av icke vita framkommer i svensk media. Framför allt inom populärkultur, mer specifikt tv-serier, då de är ett folkligt fenomen som idag når många.

1.1 Syfte & frågeställningar

Syftet med min studie att belysa hur icke vita framställs i svensk media med fokus på populärkultur.

Mina frågeställningar är:

- Hur framställs relationen mellan vita och icke vita i svensk media?
- Hur skapar man skillnad mellan olika icke vita personer?
- Hur framställs relationen mellan centrum och förorten i svensk media?

Studien inleds med en redovisning av den tidigare forskningen som gjorts kring stereotyper i populärkultur samt media, stereotyper i svensk media och förorten i svensk media. Därefter introduceras det postkoloniala perspektivet som studien kommer utgå från och de postkoloniala teorier som har använts. Metodkapitlet redogör för vilken typ av diskursanalys som genomförts i studien, hur kodningen av materialet gått till väga samt etiska reflektioner. Vidare diskuteras studiens material och avgränsningar. Jag har valt att studera tv-serien ”Snabba cash” för att besvara mina frågeställningar. Detta motiveras mer där. Efteråt presenteras studiens resultat och analys. Studien avslutas med en sammanfattande diskussion som innehåller en slutsats och en avslutande analys samt några ord om vidare forskning inom ämnet.

2. Tidigare forskning

Kommande avsnitt redogör för den tidigare forskningen inom ämnet. Avsnittet inleds med en kort genomgång av den tidigare forskningen som utförts internationellt och i Sverige kring stereotyper i populärkultur och media. Därefter presenteras en längre redogörelse av den tidigare svenska forskningen som gjorts kring stereotyper och förorten i svensk media.

2.1 Stereotyper i populärkultur & media

Tidigare forskning om stereotyper i populärkultur har gjorts mycket i England. I boken ”Representation: Cultural Representations and Signifying Practices” diskuterar Stuart Hall bland annat hur andrafiering sker i media genom att tilldela vissa människor olikheter i form av stereotyper (Hall, 1997:8). I Sverige har Magnus Berg undersökt förändringar och traditioner i populärorientiska bilder i böcker och filmer som når den svenska befolkningen samt deras bruksvärde (Berg, 1998:11, 16). Orientalism syftar till den diskursiva traditionen där Väst i kontrast till sig själv konstruerar Orienten som en Annorlunda plats där den Andre

bor (Berg, 1998:12). Han benämner populärorientalism som den typen av orientalism som uttrycks inom populärkulturen (Berg, 1998:16). Den tidigare svenska forskningen som finns inom ämnet är mager. Mycket av den tidigare forskningen kring svensk medias representation av icke vita och förorter har till stor del fokuserat på nyhetsrapporteringens diskurser. Jag anser därmed att det finns en avsaknad av undersökningar av hur icke vita representeras i svensk populärkultur och har med bakgrund till detta valt serien ”Snabba cash” som en analytisk utgångspunkt.

2.2 Tidigare forskning om stereotyper i svensk media

Rapporten ”Mediernas Vi och Dom: Mediernas betydelse för den strukturella diskrimineringen” undersöker den institutionella/strukturella diskrimineringen inom media (SOU 2006:21:3). Institutionell/strukturell diskriminering benämns som majoritetssamhällets systematiska handlingar av underordning och stigmatiserande förklaringar av vissa religiösa, etniska eller invandrargrupper (SOU 2006:21:11). Nyhetsmedier har över tid skapat ”invandrare” som en speciell kategori människor (SOU 2006:21:94). Detta genom stereotypisering där bestämda roller upprepande gånger tilldelas dem som anses vara ”invandrartjejer”, ”invandrarkvinnor”, ”invandrarkillar” och ”män från mellanöstern” (SOU 2006:21:94). Föreställda skillnader mellan kulturer översätts till egenskaper hos individer och individen uppfattas som en representant för en kultur, ett geografiskt ursprung eller en grupp (SOU:21:95). Mediernas utbud spelar en nyckelroll i att strukturera diskurser och bilder som hjälper människor förstå världen (SOU 2006:21:9). Även om media inte bär hela ansvaret för reproduktionen av negativa föreställningar av de Andra rapporterar man kring mediala händelser på ett sätt som skapar två grupper (SOU 2006:21:3-4). ”Svenskar” och ”invandrare” tilldelas olika essentiella egenskaper vilket återskapar ”vi och dem” tänkandet som redan är verksamt i samhället (SOU 2006:21:4). ”Invandrare” tilldelas våldsamma egenskaper och nyheter om dem som kriminella får därför ta oproportionerlig plats i svensk media (SOU 2006:21:4). Genom att tilldela ”invandrare” avvikande egenskaper och endast rapportera kring fenomen som bekräftar dessa skapas det samtidigt indirekt en bild av ”svenskar” som laglydiga, jämställda och normativa (SOU 2005:56:135). Stereotyperna som konstrueras i media har även ett könsmonster där huvudsakligen ”invandrarkillar” framställs som aggressiva, kriminella och medlemmar i förortsgäng (Ds 2005:12:289).

2.3 Tidigare forskning om Förorten i svensk media

Rapporten ”Miljonprogram och media: Föreställningar om människor och förorter” analyserar massmediers sätt att förmedla bilder av olika miljonprogramsområden i Stockholm genom att

undersöka diskurserna som framkommit i rapporteringen av dem (Ericsson m.fl., 2000:8). Mot slutet av 70-talet börjar medier rapportera kring kriminalitet och missbruk i förhållande till miljonprogrammen och förorter börjar då benämnas som ”problemområden” (Ericsson m.fl., 2000:18). På 80-talet får ”invandrare” en centralroll i representationen av förorterna och områdena anses inte längre tillhöra det svenska landskapet utan beskrivs som exotiska, farliga, annorlunda, problematiska platser (Ericsson m.fl., 2000:19). Förorter har i efterhand beskrivits som osäkra ociviliserade avvikande platser med farliga icke vita invånare som står utanför normen (Brune, 2001:10-11; Ericsson m.fl., 2000:28-29). Skildringarna av dem är stereotypa och tas i jämförelse till ”svenskhet” (Ericsson m.fl., 2000:102). En referensram som används för att tolka, beskriva, förstå och särskilja förorten (Ericsson m.fl., 2000:102). Beskrivningarna av förorterna pekar på en tydlig gränsdragning mellan de som befinner sig inom samhället och utanför det vilket kan kopplas till den koloniala blicken (Ericsson m.fl., 2000:29). Det finns en hierarkisk ordning inom konstruktionen av kulturer och texter som marginaliserar och gör de Andra till objekt (Ericsson m.fl., 2000:29). Den överordnade har alltid ett tolkningsföreträde över den underordnade (Ericsson m.fl., 2000:29). I förhållande till media innebär det bland annat att skriva om, representera och avbilda de Andra på ett sätt som både fastställer och reproducerar stereotypa föreställningar om dem (Ericsson m.fl., 2000:30).

3. Teori

För att analysera hur icke vita framställs i svensk media har jag valt två olika teoriområden som utgår från det postkoloniala perspektivet. Den första delen av avsnittet introducerar det postkoloniala perspektivet. Därefter presenteras det första teoriområdet som fokuserar på medias diskursiva makt och dess påverkan på icke vita personer. Det sistnämnda teoriområdet redogör slutligen för stereotyper i media.

3.1 Postkolonialt perspektiv

Begreppet ”postkolonialism” är den generella beteckningen för ett tvärvetenskapligt heterogent angreppssätt (de los Reyes & Molina, 2016:310). Enligt det postkoloniala perspektivet präglas nutidens samhälle av det koloniala arvet och har en kunskapssyn som reproducerar koloniseringens över och underordningsrelationer (de los Reyes & Molina, 2016:310). Postkoloniala teorier har som utgångspunkt att systematiskt problematisera de språkliga, psykologiska, historiska och kulturella gränsdragningarna som uppstått ur den västerländska koloniseringen av världen (de los Reyes & Molina, 2016:310).

3.2 Medias diskursiva makt

I artikeln "Elites, Racism and the Press" diskuterar van Dijk (1995) hur eliter, däribland media, upprätthåller och legitimerar rasism. Rasism ses som ett system av gruppdominans där vita grupper illegitimt har anammat tillträdet till värdefulla sociala, ekonomiska eller kulturella resurser som definierar deras makt och leder till ojämlikhet. Systemet har två komponenter, sociala handlingar och sociala kognitioner. Sociala handlingar består av vardagliga diskrimineringar som gynnar den dominerande gruppen och har negativa konsekvenser för de Andra. De kan upprätthållas genom samhällsinstitutioner däribland massmedier. Sociala kognitioner eller kognitiva handlingar innefattar mentala kunskaper, attityder, ideologier, värderingar och normer som är gemensamma för den dominanta gruppen. De upprätthålls med hjälp av diskurser genom att reproducera stereotyper och fördomar om de Andra (van Dijk, 1995:87). Massmedier räknas till en liten grupp inom den vita dominerande gruppen som kan utöva diskursiv makt mot de Andra (van Dijk, 1995:88). Mestadels genom tal och skrift (SOU 2005:41:117). Mediediskurser är därför centrala för upprätthållandet av den vita gruppens dominans och producerar innehåll som är till deras förmån men emot minoriteter och immigranter med framför allt utomeuropeiskt ursprung (van Dijk, 1995:87). Kognitiva handlingar förbinds därav med sociala handlingar genom diskurser (SOU 2005:41:115). Människors kunskap, åsikter och attityder kring minoriteter förmedlas till dem genom massmedier vilket i sin tur påverkar deras sociala handlingar (SOU 2005:41:115). Genom att utföra analyser av diskursiva praktiker i media kan man komma åt den indirekta och subtila formen av rasism som ofta förekommer där (SOU 2005:41:117).

3.3 Stereotyper i media

Rapporten "Stereotyper i vardagen: Bilder av "De Främmande" redogör för hur stereotyper om minoriteter återges i lokala svenska nyhetsmedier samt hur dessa bidrar till att befästa föreställningar om "Oss" och "Dem" (Hellström & Petersson, 2004:5). Stereotyper benämns som klichéartade föreställningar om personliga egenskaper baserade på uppfattningar om gruppmedlemskap och gruppens kännetecken (Hellström & Petersson, 2004:8). När en stereotyp rotat sig i samhället är det svårt att ändra på den (Hellström & Petersson, 2004:9). Det är även vanligt att stereotyper förstärks och upprätthålls för att få den egna gruppen att framstå i ett gott ljus genom att ge de Andra negativa attribut (Hellström & Petersson, 2004:9). Detta är centralt för självidentifikationen då det möjliggör utpekandet av andra som onda för att måla upp en själv som god (Hellström & Petersson, 2004:9). Massmedia anses vara den viktigaste kanalen för att befästa existerande stereotyper, framförallt när det kommer

till stereotyper om minoriteter (Hellström & Petersson, 2004:9-10). I nyhetsmedier associeras minoriteter till våld och brottslighet (Hellström & Petersson, 2004:10). Rapporteringen om avvikande beteende upprätthåller föreställningar av vad som är rätt och fel i samhället samtidigt som den tydliggör vem som står utanför det (Hellström & Petersson, 2004:11). Stereotyper i massmedier kan däremot också komma till uttryck genom exotisering (Eriksson m.fl., 1999:38).

3.4 Begreppsdefinition

Vit & Icke vit:

Jag kommer härnäst använda begreppen ”vit” och ”icke vit” för att beskriva personer i studien. Vitheten utgörs av en komplex uppsättning privilegier och praktiker (Farahani, m.fl., 2012:58). Föreställningen av svenskhet är idag synonym med vithet och innefattar personer som också brukar benämnas som ”etnisk svenska” (Farahani m.fl., 2012:59). Det finns många olika former av vithet beroende på land men den svenska vithetens gränser har kommit till att innefatta finländare, syd och östeuropéer trots att dessa tidigare ansetts vara icke vita (Farahani m.fl., 2012:58). Det är denna vithet jag utgår från när jag använder begreppet ”vit”. Personer som inte faller in i föreställningen av svenskhet på grund av att de står utanför den svenska vithetens gränser beskrivs ofta som ”invandrare” (Farahani m.fl., 2012:59). Benämningen är idag synonym med icke vita svenskar oavsett om de har invandrat eller är födda och uppväxta i Sverige (Farahani m.fl., 2012:54,59). Det är dessa personer jag hänvisar till när jag använder begreppet ”icke vit”. Jag är medveten om att användningen av begrepp som kategoriserar människor riskerar att befästa dessa ytterligare i samhället.

Centrum:

Jag har valt att använda begreppet ”centrum” i studien för att beskriva platserna utanför förorten. Begreppet används som ett samlingsnamn för platserna som skildras i ”Snabba cash” utanför förorten. Det refererar i första hand inte till ett centrums riktiga geografiska plats utan används snarare för att peka på maktrelationer som manifesteras rumsligt.

4. Metod

Nedanstående avsnitt redogör för vilka metoder jag använder i studien. Jag har valt att använda mig av det postkoloniala perspektivets förståelser av diskurser och ska genomföra en diskursanalys som bygger på denna. Jag kommer tillämpa en kodning inspirerad av den

tematiska analysen för att kunna fokusera på tematiken i serien samt artiklarna utifrån det postkoloniala perspektivets uppfattning av språkets binära oppositioner. Min analys av materialet kommer även vara inspirerad av den narrativa analysens fokus på berättelsens konstruktion.

4.1 Diskursanalys

En diskurs kan förklaras som ett bestämt att tala om och tolka världen eller delar av den (Winther Jørgensen & Philips, 2000:7, 136). Många postkoloniala teorier tar avstamp i det poststrukturalistiska diskursanalytiska angreppssättet (Eriksson m.fl., 1999:17). Det syftar till att visa hur världen struktureras genom språkliga praktiker, detta innefattar både sociala relationer och den redan existerande verkligheten (Eriksson m.fl., 1999:18; Winther Jørgensen & Philips, 2000:15). Samhället kan således aldrig skiljas från betydelsen det tillskrivs genom språket utan världen produceras och reproduceras utifrån språkets utövning i sociala praktiker (Eriksson m.fl., 1999:18). En central aspekt är att språket ska förstås som ett system av ord och tecken som får mening genom explicita och implicita relationer av kontraster och skillnader (Eriksson m.fl., 1999:18). Språket anses vara strukturerat kring binära oppositioner exempelvis vit/svart och normalt/onormalt som endast får betydelse genom dess skillnader (Eriksson m.fl., 1999:18). Förhållandet mellan dem är osymmetrisk, en del av oppositionen är dominerande och ges företräde över den andra som anses vara svagare och beroende av den första (Eriksson m.fl., 1999:18). De binära oppositionerna är verksamma i upprätthållandet och skapandet av sociala hierarkier (Eriksson m.fl., 1999:18). Diskurser förstås i det här fallet som de språkliga representationerna av verkligheten som bidrar till att skapa den (Winther Jørgensen & Philips, 2000:15). Detta innefattar även diskurser som framkommer i bilder och filmer (Ponzanesi, 2018). Verkligheten finns men får bara mening genom diskurser, en händelse som en översvämning blir exempelvis en del av en diskurs när människor på olika sätt försöker placera den i ett meningsgivande sammanhang (Winther Jørgensen & Philips, 2000:15). Våra och världens betydelser skapas således genom olika diskurser (Winther Jørgensen & Philips, 2000:15). Att analysera diskurser innebär att skildringar analyseras utifrån deras representationsstrategier alltså utifrån hur mening och meningsfull praktik konstrueras inom diskursen (Eriksson m.fl., 1999:19). Min analys av materialet kommer utgå från den poststrukturalistiska uppfattningen av språkets dikotomier. Jag är således intresserad av att undersöka vilken diskurs som framkommer i materialet genom dikotomier och hur de används för att skapa och upprätthålla skillnader mellan människor och platser.

4.2 Tematisk kodning

Materialet har kodats på ett sätt som är inspirerat av den tematiska analysen. Den tematiska analysen fokuserar på sökandet efter teman i materialet för att kunna tolka det (Bryman, 2018:702-703). Temat skapas av forskaren och kan ha en utgångspunkt i forskningens teorier och begrepp (Braun & Clarke, 2006:82; Bryman, 2018:24). Det viktiga är att det fångar materialets centrala aspekter i förhållande till studiens frågeställningar och visar på någon form av mönster eller mening i det (Braun & Clarke, 2006:82). Den tematiska analysen har gjort det möjligt för mig att kunna analysera hur man porträtterar specifika personer och platser. Jag har dessutom med inspiration från den narrativa analysen reflekterat kring hur berättelsen är konstruerad i min analys (Robertson, 2012:224-225). Eftersom min diskursanalys av materialet har utgått från det poststrukturalistiska synsättet av språkets struktur kring binära oppositioner lyckades jag urskilja tre olika binära teman i min kodning av materialet som kunde relateras till mina frågeställningar:

Vit-Icke vit

Den goda invandraren-Den dåliga invandraren

Centrum-Förorten

Temana framkom följaktligen ur empirin men utgick från det postkoloniala perspektivets förståelse av språkliga dikotomier. De har använts i min analys av materialet för att undersöka hur binära oppositioner framställs och tillämpas i relation till platser, narrativ och människor. Jag har valt att döpa platserna utanför förorten som jag kommer analysera för ”centrum”. Benämningen avser inte till dess originalbetydelse av en central plats i stadskärnan utan kommer att användas för att peka på rumsliga maktrelationer.

4.3 Tillvägagångssätt

Tillvägagångssättet av seriens tematiska analys började med att jag först tittade igenom serien och urskilde tre olika dikotoma teman. Efter det förde jag grovanteckningar kring scener och dialoger som kunde relateras till mina valda teman under tiden som jag kollade om avsnitten. Jag kollade därefter bara om mina antecknade scener och transkriberade specifika dialoger som var relevanta att använda i min analys för att kunna exemplifiera hur temana framkom i serien. Jag antecknade även mer specifika scener som jag ansåg kunde relateras till studiens teman och teorier. Ett liknande tillvägagångssätt tillämpades när jag undersökte artiklarna. Jag började med att läsa igenom alla artiklar i mitt urval för att avgöra vilka som kunde relateras

till studiens teorier. Detta resulterade i att jag valde 11 av totalt 28 artiklar. De valda artiklarna delades sedan upp under passande teman. Jag gjorde därefter mer specifika läsningar av dem och antecknade under tiden ner meningar och citat som kunde användas i analysen för att exemplifiera hur temana framkom i artiklarna. Citaten som har tagits med i analysen från serien och artiklarna är ordagranna med alla deras brister och fel.

4.4 Etiska reflektioner

Jag är medveten om att förförståelsen jag har ackumulerat kring rasism som en icke vit person samt min sociala position som boende i en förort kan ha färgat min studie. Dock kan detta också ha gett mig möjligheter till att kunna se och uppmärksamma processer som en annan forskare kanske inte hade gjort. Jag är även medveten om att studien kan riskera att befästa samt reproducera de olika kategoriseringarna jag använder för att beskriva och diskutera människor. Jag anser däremot att studien utgår från ett kritiskt perspektiv som bland annat avser att synliggöra samt motverka stereotyper och har därmed valt att tillämpa dem trots det. Min studie hanterar bara offentligt material och jag har därför inte fingerat skådespelarnas namn eller undanhållit annan publicerad information om dem.

5. Material & avgränsningar

Denna del redovisar studiens material och dess avgränsningar.

5.1 ”Snabba cash” serien

Trots att det tidigare har funnits några få svenska serier med en majoritet av icke vita huvudrollsinnehavare är ”Snabba cash” den första att visas globalt på streamingtjänsten Netflix (Wikström Nicastro, Ganslandt & Månsson, 2021). Serien fick även snabbt stor popularitet bland svenska tittare och blev kontinuerligt omtalad i media under året den kom ut (Bergqvist, 2021 1 april; Börjesson, 2021, 14 december). Jag anser således att det är en relevant serie att undersöka. Första säsongen hade premiär i april 2021 och består av 6 avsnitt (Wikström Nicastro, Ganslandt & Månsson, 2021). Handlingen kretsar parallellt kring tech-entreprenör världen och gängkriminaliteten i förorten genom att följa olika karaktärers liv (Wikström Nicastro, Ganslandt & Månsson, 2021). Leya som försöker bygga upp sitt tech företag samtidigt som hon har sociala kontakter inom den kriminella världen, Salim som arbetar som torped för ett gäng, Tim som blir involverad i gängkriminaliteten och gängmedlemmen Nala (Wikström Nicastro, Ganslandt & Månsson, 2021). Jag är medveten

om att det framkommer olika diskurser i serien men har valt att avgränsa min analys till att bara undersöka diskursen som framkommer i porträtteringen av förorten och kring karaktärerna som är indragna i gängkriminaliteten då dessa är mest relevanta för mitt syfte.

5.2 Tidningsartiklar

Eftersom serien fick stor medial uppmärksamhet har jag också valt att analysera diskursen som framkommit kring förorten och icke vita i förhållande till den genom att undersöka 28 olika nätbaserade tidningsartiklar. Artiklarna kommer från både lokala och nationella nyhetsredaktioner men har som gemensamt att de når ut till många svenska medborgare dagligen. De är även riktade till olika målgrupper och når således ut till olika delar av befolkningen. Det är därav intressant att undersöka vad det är för typ av diskurser som framkommer i rapporteringen av serien och om dessa gemensamt bidrar till att reproducera fördomar kring icke vita och förorten. Samtliga artiklar är hämtade från Mediearkivet och Google. Urvalsprocessen i Mediearkivet började genom att använda sökorden ”Snabba Cash” och avgränsa sökningen till alla svenska källor publicerade under en oberoende tidsperiod. Det ledde mig till fem artiklar. Jag avgränsade därefter min sökning till artiklar publicerade under tidsperioden 2021 för att undvika träffar som handlade om film och bok-serien med samma namn från tidigare år. Majoriteten av artiklarna som framkom diskuterade involverade personer samt serien i en nöjeskontext exempelvis genom listor av ”årets toppserier” och intervjuer. Jag valde därför att också söka artiklar under kategorierna ”Sociala förhållanden” samt ”Brott och rättväsende” för att få en variation i kontexten serien diskuterades i. Det resulterade i tolv artiklar där jag hittade en genom att söka på dess rubrik efter att ha sett den bli refererad till i en annan artikel. Urvalsprocessen resulterade i totalt 28 artiklar men jag valde att bara använda 11 i analysen. Gemensamt för alla 28 artiklar i urvalet var att de i någon mån diskuterade ett fenomen i förhållande till serien exempelvis skådespelarnas ökade kändisskap efter dess premiär, seriens påverkan på skolelever och det svenska samhällets fascination av brottsserier. Vissa relaterade serien dock ganska kort till ett fenomen eller diskuterade den i ganska liten mån vilket jag ansåg var irrelevant för studien. Jag ville helst ha artiklar som tog upp serien djupgående och diskuterade den i förhållande till ämnen som kunde relateras till mina frågeställningar vare sig det förekom genom intervjuer av skådespelarna eller en händelse i ett bostadsområde. Många diskuterade också serien i ett ganska liknande kontext vilket gjorde att jag valde de som jag ansåg bäst skulle lämpa sig för citeringar i analysen.

6. Resultat & analys

Följande kapitel är en redogörelse av serien och artiklarna utifrån mina valda teman. Varje tema presenteras genom underrubriker där den nedanstående texten redovisar hur temat framkommer i materialet samt analyserar det utifrån teorin och den tidigare forskningen. I diskursanalys skiljer man inte på beskrivning och analys, och inte heller på resultat och analys. Jag har därför valt att inte separera analysen och redovisningen av materialet.

6.1 Vit-Icke vit

Under seriens gång får man följa karaktären ”Tim” som spelas av skådespelaren Ali Alarik. Tim är en ung femtonårig vit kille som bor i ett radhusområde i Stockholm med sin pappa (Wikström Nicastro, Ganslandt & Månsson, 2021). Karaktären introduceras i seriens första avsnitt med en scen där han tänder eld på en moped med sina vänner (Wikström Nicastro, Ganslandt & Månsson, 2021). Han tar efteråt med sig sin flickvän hem till sin pappa som har lagat middag (Wikström Nicastro, Ganslandt & Månsson, 2021). Pappan är i ett telefonsamtal med Tims mamma som ställer in en träff med sonen (Wikström Nicastro, Ganslandt & Månsson, 2021). Tim upplever att pappan inte står upp för honom i samtalet och väljer att dra sig undan (Wikström Nicastro, Ganslandt & Månsson, 2021). I samma avsnitt får man se två olika scener där icke vita barn är involverade i gängkriminaliteten. Den första scenen visar ett samtal där karaktären Osman svarar på frågor angående drog distribuering bland en grupp pojkar mellan 12-15 år (Wikström Nicastro, Ganslandt & Månsson, 2021). Den andra scenen visar tre pojkar i 10 års åldern som lämnar ett skjutvapen till karaktären Salim (Wikström Nicastro, Ganslandt & Månsson, 2021). Scenerna är korta och man får ingen uppföljning kring pojkarnas liv efter dem.

Tims involvering i gängkriminaliteten resulterar i en konfrontation med hans pappa i det fjärde avsnittet (Wikström Nicastro, Ganslandt & Månsson, 2021). Pappan berättar om en gammal vän (röd-Micke-plös) från ungdomen som hamnat i fängelse (Wikström Nicastro, Ganslandt & Månsson, 2021).

Vad håller du på med? [...] Allt som du gör nu...Det kan få konsekvenser. Och även om det kanske verkar jävligt ballt just nu så...så vill du fan inte bli nån röd-Micke-plös. Och Tim jag litar på dig.

(Wikström Nicastro, Ganslandt & Månsson, 2021, Tid: 11:40, 13:04)

Manusförfattarna visar med repliken att Tims pappa både förmanar och litar på honom.

Samma avsnitt visar hur icke vita pojkar i Tims ålder befinner sig i gängmedlemmarnas lokal

men ingen längre dialog utbyts bland dessa karaktärer (Wikström Nicastro, Ganslandt & Månsson, 2021). Den enda scenen med en längre dialog av ett icke vitt barn som är involverad i kriminaliteten förekommer i det sjätte avsnittet (Wikström Nicastro, Ganslandt & Månsson, 2021). I scenen blir karaktären Nasir blir ombedd att börja sälja droger för gänget som karaktärerna Osman och Nala är medlemmar i (Wikström Nicastro, Ganslandt & Månsson, 2021).

Narrativet kring Tim kan kopplas till medias diskursiva praktik av att uppdelas ”svenskar” och ”invandrare” (SOU 2006:21:4). Även om Tim också är involverad i kriminaliteten och utför kriminella handlingar vinklas hans berättelse till att handla om ett rebelliskt tonårs utlopp för frustrationen kring hans hemsituation. De icke vita karaktärerna i hans ålder får ingen förklaring till varför de befinner sig i samma situation utan faller i stället in i stereotypen om ”invandrarkillen” som en kriminell medlem i ett förortsgäng (Ds 2005:12:289). Genom att ge en utförlig bakgrund till varför Tim hamnar i kriminaliteten ger det möjlighet för tittaren att kunna särskilja hans motiv i jämförelse med de icke vita pojkarna som ”naturligt” verkar tillhöra den situationen. I det här fallet används därmed reproduktionen av stereotypen om icke vita som brottslingar som ett sätt att få den dominerande vita gruppen att framstå i ett gott ljus (Hellström & Petersson, 2004:9; van Dijk, 1995:87). Karaktären av Tims pappa kan också ses som ett exempel på mediala diskurser som upprätthåller den vita dominansen genom att producera innehåll som är till dess förmån (van Dijk, 1995:87). Genom att framställa honom som en omtänksam närvarande förälder som försöker få Tim ut ur brottsligheten ser tittaren en skillnad i hur vita föräldrar hanterar fenomenet och hur icke vita föräldrar till synes verkar vara frånvarande i det.

Medias diskursiva praktik av att uppdelas ”svenskar” och ”invandrare” förekommer också i tidningsartiklarna kring serien. Det finns diskursiva skillnader mellan hur de icke vita skådespelarna har blivit intervjuade jämfört med Ali Alarik. I intervjuer av de icke vita skådespelarna har man i någon mån kommenterat vilket område de är uppväxta i, vilket land deras föräldrar kommer ifrån och om de har immigrerat till Sverige.

Alexander växte upp som näst yngst av fyra syskon i Östhammar. Som i alla andra familjer i trapphuset var föräldrarna flyktingar från inbördeskriget i Libanon. Grannsämjan var stark, men under 90-talet var främlingsfientligheten ännu starkare och en händelse hemma hos familjen Abdallah fick de libanesiska familjerna att flytta därifrån. [...] Familjen hamnade i stadsdelen Gränby i Uppsala. [...] Alexanders pappa jobbade, medan hans mamma blev sjuk

och var tvungen att sjukskriva sig. Att snurra runt en sexhövdad familj på låg inkomst var som bekant svårt.

(Blom, 2021)

Abdallahs föräldrar flydde till Sverige från Libanon på 80-talet och bosatte sig i Gränby, en förort i Uppsala. Där växte Alexander och hans tre syskon upp.

(Lagerström Dyrssen, 2021)

Ayaan Ahmedi är född i Somalia och kom till Sverige tillsammans med sin mamma 2008. Just nu bor hon hemma hos sin mamma i Tensta i västra Stockholm.

(Hansson, 2021)

Evin är uppvuxen i stockholmsförorten Akalla, hon bodde där tills hon var 21 år. Hennes föräldrar hade kommit från Irak (pappa) och Syrien (mamma). Båda är Kurder. Vanlig arbetarklass. Pappan har alltid haft ett stort film- och teaterintresse. Evin är den första i familjen som skaffat sig högskoleutbildning.

(Andersson, 2021)

Evin Ahmad är uppvuxen i miljonprogramförorten Akalla i Stockholm och utbildad på Stockholms Dramatiska Högskola.

(Svensson, 2021)

Detta förekommer inte i Alariks intervju (Rydberg, 2021, 20 april). Man har utgått från referensramen kring ”svenskhet” och kommit fram till att de icke vita skådespelarna avviker från den (Ericsson m.fl., 2000:102). Artiklarna belyser därför aspekter i de icke vita skådespelarnas liv som anses vara avvikande ”svenskhet” (Ericsson, m.fl., 2000:102). Alarik som spelar en vit roll anses vara svensk och faller därmed in i ramen kring ”svenskhet” (Ericsson m.fl., 2000:102; Farahani m.fl., 2012:59).¹ Det finns därav inget behov att peka ut vilket område han har växt upp i eller vilket land hans föräldrar kommer ifrån. Uppdelandet av ”svenskar” och ”invandrare” sker i det här fallet på ett annorlunda sätt än i serien men bidrar till att förstärka den vita dominansen (SOU 2006:21:4; van Dijk, 1995:87). Även om rapporteringen av de icke vita skådespelarna i intervjuerna inte är direkt negativ visar belysandet av deras attribut som anses vara avvikande i förhållande till ”svenskhet” att de tillhör en grupp utanför den vita dominerande (Ericsson m.fl., 2000:102; SOU 2006:21:4; van

¹ Det är oklart om Alarik själv är vit men han spelar en vit roll och blir därav accepterad och inkluderad i den svenska vitheten.

Dijk, 1995:87). Att belysa aspekter som kan anses vara avvikande i förhållande till det vita är därmed ett sätt som den vita dominansen kan utöva diskursiv makt över marginaliserade grupper (van Dijk, 1995:88). Jag vill argumentera för att det också är en exemplifiering av hur exotisering förekommer i massmedier. I det här fallet använder man inte de icke vita skådespelarnas avvikande attribut för att direkt framställa dem i ett negativt ljus. Det kan tvärtom ses som att de är en utgångspunkt för fascination (Eriksson, m.fl., 1999:39). Detta är dock ändå problematiskt eftersom det fortfarande är en spegling av den explicita förminskande rasistiska diskrimineringen (Eriksson, m.fl., 1999:39). Framställningen av de icke vita skådespelarna vilar på den explicita rasismens stereotyper samt projektioner och innebär en objektifiering av den Andres identitet (Eriksson, m.fl., 1999:39). Deras icke vithet ses som en fascinerande avvikande del av deras identitet och blir därmed uppreparande gånger belyst.

6.2 Den goda invandraren-Den dåliga invandraren

En stor del av serien kretsar kring Alexander Abdallahs karaktär Salim (Wikström Nicastro, Ganslandt & Månsson, 2021). Salim presenteras tidigt i en scen i det första avsnittet där man får se honom gå från sitt extrajobb som bröllopsångare till att utföra en skjutning av två ungdomar i en galleria (Wikström Nicastro, Ganslandt & Månsson, 2021). Han är en högt uppsatt medlem i det kriminella gänget som serien följer och har en nära relation till deras ledare (Wikström Nicastro, Ganslandt & Månsson, 2021). Serien visar hur han tampas med ångest och ånger kring hans kriminella handlingar som han dövar med ett drogmisbruk (Wikström Nicastro, Ganslandt & Månsson, 2021). Under säsongen kämpar han med viljan av att lämna det kriminella livet samtidigt som han upplever konsekvenserna av hans tidigare handlande i form av hämnd från ett rivaliserande gäng (Wikström Nicastro, Ganslandt & Månsson, 2021). Trots att han ofta uttrycker sin vilja att lämna det kriminella livet bakom sig för karaktärerna runtomkring honom fortsätter han under seriens gång utöva våldsamma brott (Wikström Nicastro, Ganslandt & Månsson, 2021).

I intervjuer av Alexander Abdallah sätts karaktären Salim i kontrast till honom.

Alexander Abdallah är inte som Salim [...] Det liv som Alexander lever är annorlunda än situationen som han tolkar i Snabba Cash. 28-åringen beskriver sig själv som en hipster, trots rötterna i förorten. -Det blev ett tjafs på set mellan mig och en annan skådis. Jag fick höra att ”du är inte ens orten, du växte upp i en rikemansfamilj” och ”du är en sån svenne”. Då skrattade jag eftersom jag vet var jag är uppvuxen, i vilken miljö och i vilken familj. Men jag vet också vem jag är nu och vad jag sänder ut för signaler. Jag är inte orten längre, jag är en

hipster eller kulturperson som efter inspelningarna satte på mig Acne-jackan och åkte hem till min lägenhet på Söder.

(Lagerström Dyrssen, 2021)

Det hann inte gå mer än ett par dagar från det att Alexander spelade in sista Snabba cash-scenen till att han slungades in i nästa svenska storserie [...] Alexander spelar Sigges snälla killkompis Sam, en roll som ligger mycket närmare Alexander privat än gängmördaren Salim.

(Blom, 2021)

[...] När jag var Salim blev jag mer macho. Man känner inte igen sig själv till slut. Man går och handlar och rör sig som en machosnubbe och pratar som i orten. Man behöver bo på hotell eller gå på spa för att starta om.

(Blom, 2021)

Skådespelerskan Ayaan Ahmed spelar karaktären Nala som är medlem i samma gäng som Salim (Wikström Nicastro, Ganslandt & Månsson, 2021). Hon är en bikaraktär och är därav inte lika mycket med i serien som de andra karaktärerna men i hennes scener har manusförfattarna framställt henne på samma tuffa sätt som de manliga gängmedlemmarna (Wikström Nicastro, Ganslandt & Månsson, 2021). I seriens första avsnitt konfronterar hon exempelvis Tim och hans vänner efter att han bränt upp en moped (Wikström Nicastro, Ganslandt & Månsson, 2021). Under hennes scener använder hon vid många tillfällen ett grovt språk och visas ofta framföra hennes åsikter för de andra medlemmarna samt deras ledare (Wikström Nicastro, Ganslandt & Månsson, 2021). Hon är den enda kvinnliga gängmedlemmen som finns i serien men man har undvikit att särskilja och diskutera hennes kön (Wikström Nicastro, Ganslandt & Månsson, 2021). Vid ett tillfälle av serien förklarar hon för en manlig gängmedlem att hennes kön gjort att hon behövt kämpa mycket hårdare än de manliga gängmedlemmarna för att kunna bli accepterad i den kriminella världen men hennes kön omnämns inte utöver det (Wikström Nicastro, Ganslandt & Månsson, 2021). I en intervju förklarar Ayaan att karaktären egentligen var tänkt för en manlig skådespelare men gjordes om till "Nala" efter att hon fått rollen (Hansson, 2021, 2 maj).

Samma diskursiva mönster som förekommer i Alexanders intervjuer kan urskiljas i Ayaans intervju. Man diskuterar karaktärens avvikande beteende och sätter henne sedan i kontrast till det.

Av skådespelarkollegan Evin Ahmad, som spelar Leya och som är med under intervjun, är Ayaan raka motsatsen till hur Nala skildras i serien. -Jag skulle beskriva Ayaan som jättemjuk, omtänksam, väldigt målmedveten, jätterespektfull, ödmjuk och jätterolig, säger Evin.

(Hansson, 2021)

Diskurserna som framkommer i serien kan även i det här fallet relateras till medias diskursiva uppdelning av ”svenskar” och ”invandrare” genom stereotypifiering av icke vita (SOU 2006:21:94). I serien tilldelas båda karaktärer de våldsamma egenskaperna som media brukar ge gruppen ”invandrare” (SOU 2006:21:4). De är kriminella och har inga problem med att utföra illegala handlingar för att behaga sin ledare. Salim faller i det fallet mer in i stereotypen kring ”invandrarkillen” som en aggressiv gängmedlem än Nala men båda karaktärer reproducerar massmedias stereotyper kring våld, kriminalitet och avvikande beteende som associeras till minoriteter (Ds 2005:12:289; Hellström & Petersson, 2004:10). Den stereotypa porträtteringen samt de stereotypa diskurserna kring icke vita som framkommer i serien konstruerar i sin tur en språklig binär opposition utanför serien (Eriksson m.fl., 1999:18). ”Den goda invandraren” kontra ”Den dåliga invandraren”. Det gör att föreställningarna om ”den dåliga invandraren” är beroende av och endast kan existera i jämförelse med föreställningarna av ”den goda invandraren” som är den dominerande delen av oppositionen (Eriksson m.fl., 1999:18). Genom att exempelvis porträttera icke vita på ett sätt som bekräftar stereotyperna om dem i serien skapas det en indirekt bild av hur en ”god” icke vit person borde bete sig som upprätthålls utanför den. Detta synliggörs i intervjuerna. De icke vita skådespelarna behöver först sättas i relation till deras karaktärer som faller in i kategorin av ”den dåliga invandraren” för att kunna bli accepterade som ”den goda invandraren” (Eriksson m.fl., 1999:18). De tvingas alltså avsäga de negativa attributen som deras karaktärer besitter för att kunna tillhöra den konstruerade föreställningen av ”den goda invandraren” och bli accepterade i samhället. De binära oppositionerna konstruerar därmed två skillnadsskapande sociala kategorier som icke vita tvingas falla in i. Det problematiska med detta är att icke vita på olika sätt tvingas leva under kategorier som reproducerar stereotyper om dem. Man skulle kunna diskutera att ”den goda invandraren” inte är en negativ representation i sig men jag vill argumentera för att den har en grund i rasistiska processer eftersom den förutsätter ”den dåliga invandraren”. Kategorin är en annorlunda stereotyp än den som skådespelarnas karaktärer faller in i men den är fortfarande en stereotyp. Den reproducerar de föreställda skillnaderna som finns mellan kulturer genom att framställa individen som en representant över en specifik grupp (SOU 2006:21:95). Detta har en del i nyhetsmediers konstruktion av

”invandrare” som en speciell kategori människor genom stereotypisering där olika bestämda roller upprepar gångerna tilldelas icke vita (SOU 2006:21:94).

6.3 Centrum-Förorten

Majoriteten av serien utspelar sig i en förortsmiljö (Wikström Nicastro, Ganslandt & Månsson, 2021). Början av det första avsnittet visar ett längre scenstycke där en polisbil åker förbi en utomhus fruktmarknad (Wikström Nicastro, Ganslandt & Månsson, 2021). Man klipper sedan till olika bilder av icke vita personer som befinner sig i närheten innan kameran stannar vid två tonårspojkar som säljer droger (Wikström Nicastro, Ganslandt & Månsson, 2021). Salim följer pojkarna in i en lokal galleria och skjuter dem (Wikström Nicastro, Ganslandt & Månsson, 2021). Avsnittet skildrar två andra skjutningar som också sker i förorten samt en minnesplats för en skjutning som skett innan seriens början (Wikström Nicastro, Ganslandt & Månsson, 2021). Under säsongen visar man kontinuerligt hur skjutningar, mordförsök, drogförsäljning och drogdistribution sker i förorterna (Wikström Nicastro, Ganslandt & Månsson, 2021).

Framställningen av förorten kan relateras till massmedias diskurser kring att måla upp det som en ociviliserad, avvikande osäker plats med farliga icke vita människor som står utanför normen (Brune, 2001:10-11; Ericsson m.fl., 2000:28-29). Genom att skildra förorten som en plats där skjutningar, droghandel samt andra kriminella aktiviteter sker öppet och ofta reproduceras stereotyper om att det är osäkert, farligt och avvikande i jämförelse med andra platser (Brune, 2001:10-11; Ericsson m.fl., 2000:28-29). Serien innehåller få scener i förorten som är fria från kriminaliteten. En scen visar Salim spela fotboll med en karaktärs son när han är barnvakt men leken avbryts när han tvingas gömma sig för ett rivaliserande gäng (Wikström Nicastro, Ganslandt & Månsson, 2021). Man kan också argumentera för att bröllopfesterna som Salim sjunger på inte är våldsamma men stereotypen om att förorten innehåller avvikande personer reproduceras trots allt då han är en gängmedlem. Förorten framställs alltså som en plats där det finns ett ständigt hot om att stöta på eller bli berörd av kriminaliteten. Miljöerna som visas utanför förorten sker i samband med tech-entreprenören Leya som spelas av Evin Ahmad (Wikström Nicastro, Ganslandt & Månsson, 2021). Vissa scener utspelar sig i hennes kontor samt på gymmet (Wikström Nicastro, Ganslandt & Månsson, 2021). Vid ett tillfälle hämtas hon upp av en helikopter utanför hennes lägenhet i en förort till Stockholms skärgård och vid ett annat med en sportbil för en intervju i en fotbollsarena (Wikström Nicastro, Ganslandt & Månsson, 2021). Att skildra platserna på två olika sätt kan även i det här fallet ses som en språklig opposition där den negativa skildringen

av ”förorten” har tagits i förhållande till och är beroende av skildringen av ”centrum” (Eriksson m.fl., 1999:18). Genom att skildra platserna utanför förorten som lugna med en majoritet av vita människor kan man ta förorten i relation till ramen av ”svenskhet” och skildra det som en farlig avvikande plats utanför det svenska samhället fylld med hotfulla icke vita människor (Ericsson m.fl., 2000:102).

Tidningsartiklarnas rapporter kring förorten i förhållande till serien innehåller samma diskursiva praktik som reproducerar det till en avvikande, osäker och farlig plats.

Tv-serien ”Snabba cash” rör sig från ett gatuperspektiv-med unga gangsters som flashar vapen och langar knark-till ett bokstavligt helikopter-perspektiv när de otroligt rika ska förflytta sig över stadens takåsar.

(TT, 2021)

[...] För några veckor sedan publicerade Brottsförebyggande rådet, Brå, en rapport som visade att Sverige ligger i topp när det gäller dödligt skjutvapenvåld i Europa. Ingenstans skjuts det alltså så mycket som i Sverige. Och då handlar det mycket om skottlossningar i utsatta förorter. Detta är en miljö som författaren Lapidus skildrat i streamingsuccén ”Snabba Cash”.

(Schulman, 2021, s.57)

Många artiklar framställer även händelserna i seriens förortsmiljö som en avspeglning av verkligheten.

I Kulturnytt i P1 (27/1) berättar en kvinna, boende i Stockholmsförorten Hjulsta, hur hon gått förbi en minnesplats nära sitt hem med sin dotter och tänkt ”inte igen”. I själva verket rörde det sig om en fiktiv sådan som arrangerats för inspelningen av Netflix-serien Snabba cash [...] Tv-seriers uppgift är inte att skildra verkligheten, utan att kittla tittaren. Men detta verkar vara på väg att förändras. I serien Snabba cash skildras grovt kriminella gäng, med en total avsaknad av respekt för mänskligt liv. Avrättningar sker på löpande band. Unga tonåringar rekryteras till gängen för att sälja droger. Det är en helt annan typ av brottslighet än den som normalt har skildrats i svenska kriminalserier. En förklaring är att det idag tyvärr går att hämta inspiration av verkligheten och den nya typ av gängkriminalitet som blir alltmer systemhotande.

(Broberg, 2022)

Tv-serien spelades in på dagtid utanför och runt restaurangen Ortens favorit på Stora sällskapets väg 49. Där ljussatte filmteamet miljön, avlossade ljudliga skott med attrappvapen och ställde upp flera teknikfordon [...] Även Bredängsbon Ibrahim Zengena är positiv. -Det är

många unga här som inte har jobb och flera säljer knark. Det är viktigt att de visar vad som händer med våra ungdomar, säger han.

(Rönngren, 2022)

Både artiklarnas och seriens skildring av förorten kan relateras till den koloniala blicken. Media avbildar och skriver om icke vita på ett sätt som både reproducerar och fastställer negativa stereotyper om dem (Ericsson m.fl., 2000:29). Den överordnade vita dominerande gruppen har ett tolkningsföreträde över den underordnade marginaliserade och kan därför skapa en tydlig gränsdragning mellan förorten och platserna utanför för att demonstrera vem som befinner sig i samhället samt vem som står utanför det (Ericsson m.fl., 2000:29; van Dijk, 1995:87).

7. Sammanfattande slutsats och analys

7.1 Slutsats

Studien ämnade till att belysa hur icke vita framställs i svensk media med fokus på populärkultur. Detta har åstadkommit genom att utföra en diskursanalys av materialet med hjälp av teorier som utgått från det postkoloniala perspektivet samt det poststrukturalistiska synsättet kring språkets struktur av binära oppositioner (Eriksson m.fl., 1999:18). Materialet har innefattat tv-serien Snabba cash och 28 artiklar angående den. Genom att utföra en kodning som varit inspirerad av den tematiska analysen har jag lyckats ta ut tre olika teman i form av binära oppositioner som framkommit i materialet: Vit-Icke vit, Den goda invandraren-Den dåliga invandraren och Centrum-Förorten. Analysen av dessa har visat följande resultat i förhållande till frågeställningarna:

“Hur framställs relationen mellan vita och icke vita i svensk media?”

I både serien och artiklarna skapas en förståelse av vithet och icke vithet i relation till varandra. Genom att framställa icke vita personer på ett sätt som reproducerar stereotyperna om dem ger det möjlighet till att kunna sätta de vita karaktärerna i kontrast till det som anses vara avvikande för att framställa dem i ett bättre ljus (Hellström & Petersson, 2004:9; van Dijk, 1995:87). Detta stämmer överens med den tidigare forskningen kring medias diskursiva makt som gör det möjligt för media att kunna producera material som förstärker den vita dominansen (van Dijk, 1995:87). Det kan även relateras till medias diskursiva praktik att skapa skillnader mellan grupper genom att tilldela dem essentiella egenskaper (SOU

2006:21:4). I serien har en stor del av de icke vita karaktärerna tilldelats avvikande våldsamma egenskaper och man reproducerar föreställningarna om dem som kriminella vilket stämmer överens med nyhetsrapporteringen om icke vita som fått ta stor plats i svensk media (SOU 2006:21:4). Föreställningar av vithet, mer specifikt den svenska vitheten som något normativt och laglydigt skapas således i relation till det som pekas ut som avvikande, farligt och våldsamt (Farahani m.fl., 2012:58-59; SOU 2005:56:135). Framställningen behöver däremot inte förlita sig på stereotypen om icke vita som våldsamma för att kunna relateras till medias diskursiva praktik av att dela upp "svenskar" och "invandrare". I artiklarna framställs inte de icke vita skådespelarna på ett våldsamt sätt utan man väljer i stället att belysa aspekter i deras liv som anses vara avvikande från "svenskhet" (Ericsson m.fl., 2000:102). De har alltså tagits i relation till referensramen kring "svenskhet" och setts som avvikande i förhållande till den (Ericsson m.fl., 2000:102). Förståelsen av icke vithet skapas således genom att ta personer i relation till "svenskhet" för att avgöra om de är avvikande eller inte (Ericsson m.fl., 2000:102).

"Hur skapar man skillnad mellan olika icke vita personer?"

Framställningen av de icke vita karaktärerna i serien stämmer överens med ovanstående diskussion kring medias reproduktion av stereotyper som målar upp dem som våldsamma, avvikande och kriminella (SOU 2006:21:4; Hellström & Petersson, 2004:10). Den stereotypa porträtteringen och de stereotypa diskurserna som finns i serien konstruerar i det här fallet en språklig binär opposition som framkommer utanför den: "Den goda invandraren" kontra "Den dåliga invandraren". Genom att porträttera icke vita på ett sätt som reproducerar stereotyperna om dem skapas en indirekt bild av hur en "god" icke vit person bör bete sig som upprätthålls utanför serien. "Den goda invandraren" är den dominerande delen av oppositionen som ges företräde över "den dåliga invandraren", den svagare delen av oppositionen som endast kan existera i jämförelse till den dominerande (Eriksson m.fl., 1999:18). Detta synliggörs i skådespelarnas intervjuer. För att de ska kunna bli accepterade som "goda invandrare" måste de först sättas i relation till deras avvikande karaktärer som faller in i oppositionen av "den dåliga invandraren" och avsäga deras negativa attribut. Efter det kan de accepteras som "goda invandrare" i samhället. Binära oppositioner bidrar till att skapa och upprätthålla sociala hierarkier vilket i det här fallet exemplifieras genom konstruktionen av två skillnadsskapande sociala kategorier som icke vita tvingas falla in i (Eriksson m.fl., 1999:18).

"Hur framställs relationen mellan centrum och förorten i svensk media?"

I serien skildras förorten som en plats där droghandel, kriminell aktivitet samt skjutningar sker öppet och ofta. Det reproducerar stereotyper om att det är en farlig, ociviliserad, osäker plats full med avvikande icke vita människor vilket stämmer överens med vad den tidigare forskningen som gjorts kring representationen av förorten i svensk media kommit fram till (Brune, 2001:10-11; Ericsson m.fl., 2000:28-29). Samma diskursiva mönster kan hittas i artiklarna där man även menar på att seriens skildring av förorten kan ses som en avspegling av verkligheten. Skildringen av miljöerna utanför förorten är få i serien men de som förekommer kan sättas i kontrast till hur man skildrar förorten. De kan kopplas till en språklig opposition där den negativa skildringen av "förorten" har tagits i förhållande till och är beroende av skildringen av "centrum" (Eriksson m.fl., 1999:18). Genom att skildra platserna utanför förorten som lugna med en majoritet av vita människor kan man ta förorten i relation till ramen av "svenskhet" och skildra det som en avvikande farlig plats som står utanför det svenska samhället fylld med hotfulla icke vita människor (Ericsson m.fl., 2000:102). Framställningen stämmer överens med den tidigare forskningen kring den koloniala blicken. Eftersom media har makt att avbilda och skriva om icke vita på ett sätt som både fastställer samt reproducerar negativa stereotyper om dem har den vita dominerande gruppen ett tolkningsföreträde över den marginaliserade (Ericsson m.fl., 2000:29; van Dijk, 1995:87). Det produceras därmed material som skapar en tydlig gränsdragning mellan förorten och platserna utanför den för att tydligt demonstrera vem som står innan och utanför samhället (Ericsson m.fl., 2000:29; van Dijk, 1995:87).

Avslutande analys

Studiens resultat visar följaktligen att diskursen som framkommer i serien och tidningsartiklarna stämmer överens med teorierna och den tidigare forskningens fynd. Forskning har visat att media har diskursiv makt, en påverkan i hur vi uppfattar världen och använder sig av stereotyper för att bland annat framställa icke vita i ett negativt ljus (Hellström & Petersson, 2004:9-11; SOU 2006:21:9; van Dijk, 1995:87). Fenomenet av att ungdomar blir rekryterade av gäng är tyvärr något som drabbar många olika människor i samhället, det är något som jag anser viktigt att uppmärksamma och belysa. Problemet uppstår dels när berättelser vinklas till att bara uppmärksamma vita personers perspektiv i det och när berättelser har olika narrativ baserat på karaktärens hudfärg. Ingen av de icke vita karaktärerna i samma ålder som Tim får en djupgående förklaring till varför de hamnat i samma situation eller får ta lika stor plats i serien. Här kan man kanske argumentera för att serien inte är tillräckligt lång för att kunna ge plats åt alla men jag vill ändå påpeka att man

hade kunnat väva in någon typ av förklaring i de icke vita huvudkaraktärernas narrativ för att undvika reproduceringen av stereotyper, reproduktionen av medias diskursiva praktik som delar upp olika grupper och belysandet av fenomenet från endast ett vitt perspektiv. I förhållande till svensk medias skildring av förorten visar forskning att den negativa porträtteringen kan leda till reella psykologiska problem för de som faktiskt bor i en förort. I Rapporten ”Kampen för att bli någon: Bilder av förorten och riskfyllda utvecklingsvägar i Göteborg” argumenterar författarna att boende i områden som uppfattas som negativa riskerar att få en sämre självbild och internalisera föreställningarna om bostadsområdet till identiteten (Forkby & Liljeholm Hansson, 2011:56). Deras informanter förklarar att de känt sig sämre och mindre värda i andras ögon på grund av området de bor i (Forkby & Liljeholm Hansson, 2011:56). Vidare diskuterar informanterna att risken för ”självuppfyllande profetior” är stor (Forkby & Liljeholm Hansson, 2011:56). Den negativa skildringen av förorten och dess boende kan följaktligen utöver reproduktionen av rasistiska stereotyper bidra till psykisk ohälsa, stigmatisering och leda till att personer faktiskt börjar anamma den negativa porträtteringen som visas i media trots att de kanske inte egentligen identifierar sig med den.

Trots att studiens resultat stämmer överens med den tidigare forskningens fynd har den tidigare forskningen som gjorts kring stereotyper i svensk media och framställningen av förorten i svensk media inte fokuserat på populärkultur. Det är ett underforskat ämne i en svensk kontext som denna studie bidrar med ny teoretisk information till. Som jag nämnt ovan har tidigare forskning visat att mediernas utbud spelar en nyckelroll i att konstruera bilder och diskurser som hjälper människor att förstå världen. Jag vill därför med min studie visa att det är centralt att börja undersöka hur framställningen av icke vita och förorten i populärkultur kan bidra till att reproducera samma stereotyper som framkommit i svenska nyhetsmedier för att bredda forskningen vidare.

7.2 Vidare forskning

Jag har i den här studien valt att fokusera min analys på diskursen kring förorten och karaktärerna som befinner sig där men jag anser att det finns goda möjligheter för vidare forskning av andra diskurser som förekommer i serien. Mycket av seriens fokus kretsar exempelvis kring Evin Ahmads karaktär Leya som är en ensamstående mamma med en son. Det hade varit intressant att undersöka vad det är för diskurser som framkommer kring hennes moderskap samt hur man diskuterar hennes icke vithet i förhållande till det. Skådespelerskan själv och några av tidningsartiklarna framställer dessutom handlingens fokus på en kvinnlig

huvudkaraktär som en feministisk nytolkning av film och bok-serien vilket också hade varit intressant att analysera.

8. Referenslista

- Andersson, J. O. (2021, 11 april). "Hur skulle du själv känna om du skulle hängla upp dina arbetskamrater?". *Aftonbladet*. <https://www.aftonbladet.se/nojesbladet/a/bnx3ye/hur-skulle-du-sjalv-kanna-om-du-skulle-hangla-upp-dina-arbetskamrater> (Hämtad 2022-03-31)
- Bashir, S., Hübinette, T. & Kawesa, V. (2014). *Afrofobi: En kunskapsöversikt över afrosvenskars situation i dagens Sverige* (Mångkulturellt centrum rapport, 2014:1). Mångkulturellt centrum. <https://mkcentrum.se/wp-content/uploads/2014/12/Afrofobi-20140203-f%C3%B6r-webben.pdf> (Hämtad 2022-04-28)
- Berg, M. (1998). *Hudud: Ett resonemang om populärorientalismens bruksvärde och världsbild*. Carlsson Bokförlag.
- Bergqvist, M. (2021, 1 april). Så bra är Snabba cash med Evin Ahmad-premiär 7 april på Netflix. *Expressen*. <https://www.expressen.se/noje/blogg/tvbloggen/2021/04/01/recension-snabba-cash-netflix/> (Hämtad 2022-04-13)
- Blom, R. (2021, 25 juli). 72 timmar med Alexander Abdallah: Snabba cash stjärnan siktar mot Hollywood. *King Magazine*. <https://www.kingmagazine.se/72-timmar-med-alexander-abdallah-snabba-cash-stjarnan-siktar-mot-hollywood/> (Hämtad 2022-04-01)
- Braun, V., & Clarke, V. (2006). Using thematic analysis in psychology. *Qualitative Research in Psychology*, 3(2), 77-101. DOI: 10.1191/1478088706qp063oa (Hämtad 2022-04-17)
- Broberg, A. (2022, 4 februari). Så blev diktens brott verklighet. *Östgöta Correspondenten*. <https://app.retriever-info.com/go-article/057317202202047646b456c928ba2749d44474aa5443e0/null/archive/search?type=jwt> (Hämtad 2022-03-30)
- Brune, Y. (2001). Inledning. I Y. Brune (Red.), *Mörk magi i vita medier* (s.9-14). Carlsson Bokförlag.
- Bryman, A. (2018). *Samhällsvetenskapliga metoder* (3:e uppl.). Liber AB.
- Börjesson, S. (2021, 14 december). Baaam utser de 20 bästa serierna 2021-från januari till december. *Baaam*. <https://www.baaam.se/noje/basta-serierna-2021/8081723> (Hämtad 2022-04-13)

de los Reyes, P., & Molina, I. (2012). Kalla mörkret natt! Kön, klass och ras/etnicitet i det postkoloniala Sverige. I P. de los Reyes (Red.), I. Molina (Red.), & D. Mulinari (Red.), *Maktens (o)lika förklädnader: Kön, klass & etnicitet i det postkoloniala Sverige: En festskrift till Wuokko Knocke* (s.295-338). Atlas.

Ds 2005:12. *Makten och mångfalden: Eliter och etnicitet i Sverige*.

<https://www.regeringen.se/rattsliga-dokument/departementsserien-och-promemorior/2005/04/ds-200512/> (Hämtad 2022-04-03)

Ericsson, U., Molina, I., & Ristilammi, P. M. (2000). *Miljonprogram och media: Föreställningar om människor och förorter* (Integrationsverket & Riksantikvarieämbetet rapport, 2000). Integrationsverket & Riksantikvarieämbetet. <http://uu.diva-portal.org/smash/get/diva2:69793/FULLTEXT02.pdf> (Hämtad 2022-03-30)

Eriksson, C., Eriksson Baaz, M., & Thörn, H. (1999). Den postkoloniala paradoxen, rasismen och "det mångkulturella samhället": En introduktion till postkolonial teori. I C. Eriksson (Red.), M. Eriksson Baaz (Red.), & H. Thörn (Red.), *Globaliseringens kulturer: Den postkoloniala paradoxen, rasismen och det mångkulturella samhället* (s.13-53). Nya Doxa.

Farahani, F., Hübinette, T., Hörnfeldt, H., & León Rosales, R. (2012). *Om ras och vithet i ett samtida Sverige*. Mångkulturellt centrum.

http://www.tobiashubINETTE.se/ras_vithet_sverige.pdf (Hämtad 2022-03-30)

Forkby, T., & Liljeholm Hansson, S. (2011). *Kampen för att bli Någon: Bilder av förorten och riskfyllda utvecklingsvägar i Göteborg* (FoU i Väst rapport, 2011:1). FoU i Väst.

<https://goteborgsregionen.se/kunskapsbank/kampenforattblinagonriskfylldautvecklingsvagar.5.22a3cc881780d1faddf137f5.html> (Hämtad 2022-04-03)

Habel, Y. (2012). Challenging Swedish Exceptionalism? Teaching While Black. I K. Freeman & E. Johnson (Red.), *Education in the Black Diaspora: Perspectives, Challenges, and Prospects* (s. 99-118). Routledge.

Hall, S. (1997). Introduction. I S. Hall (Red.), *Representation: Cultural Representations and Signifying Practices* (s. 1-11). Sage Publications.

Hansson, M. (2021, 2 maj). Ayaan, 21, spelar Nala i Snabba cash: "Får grabbarna på tå".

Expressen. <https://www.expressen.se/noje/ayaan-21-spelar-nala-i-snabba-cash-far-grabbarna-pa-ta/> (Hämtad 2022-03-31)

- Hansson, M. (2021, 10 maj). Evin Ahmad: ”Kan förstå att folk kan bli provocerade”. *Expressen*. <https://www.expressen.se/noje/evin-ahmad-kan-forsta-att-folk-kan-bli-provocerade/> (Hämtad 2022-03-30)
- Hellström, A., & Petersson, B. (2004). *Stereotyper i vardagen: Bilder av ”De Främmande”* (KBM:s Temaserie, 2004:2). Krisberedskapsmyndigheten. <https://rib.msb.se/Filer/pdf%5C26158.pdf> (Hämtad 2022-03-31)
- Köhler, K. G. (2022, 23 januari). Ortens gangster blir seriefigur. *Nyhetsbyrån Järva*. <https://www.nyhetsbyranjarva.se/ortens-gangster-blir-seriefigur/> (Hämtad 2022-03-30)
- Lagerström Dyrssen, E. (2021, 21 maj). Alexander Abdallah ”Jag mådde skitdåligt under Snabba Cash”. *Baaam*. <https://www.baaam.se/noje/alexander-abdallah-om-angesten/7567894> (Hämtad 2022-04-01)
- Ponzanesi, S. (2018). *Postcolonial Theory in Film*. Oxford University Press. DOI: 10.1093/OBO/9780199791286-0284 (Hämtad 2022-03-31)
- Robertson, A. (2012). Narrativanalys. I G. Bergström (Red.), & K. Boréus (Red.), *Textens mening och makt: Metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys* (s. 219-262). Studentlitteratur.
- Rydberg, A. (2021, 20 april). Ali Alariks tuffa scen i ”Snabba Cash”: ”Jag var helt slut efteråt”. *Expressen*. <https://www.expressen.se/noje/ali-alariks-tuffa-scen-i-snabba-cash-jag-var-helt-slut-efter/> (Hämtad 2022-04-03)
- Rönngren, A. (2022, 14 februari). Snabba cash kom till Bredäng. *Mitt i Skärholmen: Med Sättra, Bredäng, Vårberg*. <https://www.mitti.se/nyheter/snabba-cash-kom-till-bredang/repvbg!Ke3P8JQaRRWe7w8dtwK8ZA/> (Hämtad 2022-03-30)
- Schulman, L. (2021, 17 juni). Skottår. *Hänt i veckan*, s.57. (Hämtad 2022-03-30)
- SOU 2006:21. *Mediernas Vi och Dom: Mediernas betydelse för den strukturella diskrimineringen*. <https://www.regeringen.se/rattsliga-dokument/statens-offentliga-utredningar/2006/02/sou-200621/> (Hämtad 2022-03-30)
- SOU 2005:41. *Bortom Vi och Dom: Teoretiska reflektioner om makt, integration och strukturell diskriminering*. <https://www.regeringen.se/rattsliga-dokument/statens-offentliga-utredningar/2005/06/sou-200541/> (Hämtad 2022-04-01)

SOU 2005:56. *Det blågula glashuset: Strukturell diskriminering i Sverige.*

<https://www.regeringen.se/rattsliga-dokument/statens-offentliga-utredningar/2005/06/sou-200556/> (Hämtad 2022-04-03)

Svensson, K. (2021, 9 maj). Snabba cash har gjorts om till tv-serie: Evin Ahmad spelar förortstjejen och tech-entreprenören Leya. *Svenska Yle*. <https://svenska.yle.fi/a/7-1527080> (Hämtad 2022-03-31)

TT. (2021, 31 mars). Evin Ahmad om ”Snabba cash”: Tänkte ”åh nej”. *Aftonbladet*. <https://www.aftonbladet.se/nojesbladet/tv/a/86Mzgd/evin-ahmad-om-snabba-cash-tankte-ah-nej> (Hämtad 2022-03-31)

van Dijk, T. A. (1995). Elites, Racism and the Press. *Zeitschrift für Literaturwissenschaft und Linguistik*, 25(1), 86-115. <https://www.proquest.com/scholarly-journals/elites-racism-press-eliten-rassismus-und-die/docview/1300225808/se-2?accountid=11162> (Hämtad 2022-03-23)

Wikström Nicastro, N. (Producent), Ganslandt, J. (Regissör), & Månsson, M. (Regissör). (2021). *Snabba Cash* [TV-program]. Sverige: SF Studios.

Winther Jørgensen, M., & Philips, L. (2000). *Diskursanalys som teori och metod*. Studentlitteratur.

APPENDIX

Lästa men inte använda tidningsartiklar:

Bengtson, P. (2021, 12 maj). ”Gängkriget tydliggör sprickorna i samhället”. *Dagens Nyheter*. <https://www.dn.se/kultur/diamant-salihu-gangkriget-tydliggor-sprickorna-i-samhallet/> (Hämtad 2022-03-30)

Björk, E. (2021, 14 maj). Inga utökade kontroller av gängtjejer i Göteborg. *Göteborgs-Posten*. <https://www.gp.se/nyheter/gp-granskar/inga-ut%C3%B6kade-kontroller-av-g%C3%A4ngtjejer-i-g%C3%B6teborg-1.47862263> (Hämtad 2022-04-18)

Blom, R. (2021, 6 april). Jens Lapidus i stor intervju: ”Kriminaliteten har blivit värre sedan jag skrev Snabba cash”. *King Magazine*. <https://www.kingmagazine.se/jens-lapidus-intervju-king-2021/> (Hämtad 2022-03-31)

Folkesson, K. (2022, 30 januari). En väska gör inte en tonåring kriminell. *Nerikes Allehanda*. <https://www.na.se/2022-01-29/en-vaska-gor-inte-en-tonaring-kriminell> (Hämtad 2022-03-30)

Frank, S. (2022, 16 februari). Jens Lapidus om Snabba Cash, skrivkramp och en mjukare klädstil. *Carl Magazine*. <https://www.careofcarl.se/sv/carlmagazine/livsstil/jens-lapidus-om-snabba-cash.html> (Hämtad 2022-03-31)

Greve, V. (2021, 19 juni). Mina vänner är en del av knarkproblemet. *Göteborgs-Posten*. <https://www.gp.se/kultur/kultur/mina-v%C3%A4nner-%C3%A4r-en-del-av-knarkproblemet-1.49709510> (Hämtad 2022-03-30)

Håkansson, J. (2021, 7 april). Premiär för nya Netflix-serien ”Snabba cash” idag: ”Det är rätt, osentimentalt och brutalt.”. *Kingsize Magazine*. https://www.kingsizemag.se/filmtv/premiar-for-nya-netflix-serien-snabba-cash-idag-det-ar-ratt-osentimentalt-och-brutalt/?utm_source=rss&utm_medium=rss&utm_campaign=premiar-for-nya-netflix-serien-snabba-cash-idag-det-ar-ratt-osentimentalt-och-brutalt (Hämtad 2022-04-01)

Lundström, J. (2022, 4 januari). 2021 tog gangstern över den svenska kulturen. *Dagens Nyheter*. <https://www.dn.se/kultur/2021-tog-gangstern-over-den-svenska-kulturen/> (Hämtad 2022-03-31)

Malmqvist, M. (2021, 31 maj). Evin Ahmad efter succén-uppvaktas av 19 åringar och fotbollsproffs. *Aftonbladet*. <https://www.aftonbladet.se/nojesbladet/a/WOwXVQ/evin-ahmad-efter-succen--uppvaktas-av-19-aringar-och-fotbollsproffs> (Hämtad 2022-03-31)

Marklund, E. (2021, 15 juli). Ett kollektivt Stockholmssyndrom. *Norrbottens Kuriren*. <https://kuriren.nu/bli-prenumerant/artikel/r4y2229r> (Hämtad 2022-03-30)

Olsson, K. (2021, 25 april). Därför är ”Snabba cash” fucking briljant. *Expressen*. <https://www.expressen.se/kultur/karin-olsson/darfor-ar-snabba--cash-fucking-briljant/> (Hämtad 2022-03-30)

Palmeby, N. (2022, 24 februari). Hiphop-teater för ung mobilberoende publik. *Gefle Dagblad*. <https://www.gd.se/2022-02-23/hiphop-teater-for-en-ung-rastlos-mobilberoende-publik> (Hämtad 2022-03-30)

Sehlstedt, K. (2022, 22 mars). Vi softar och dricker Loka citron medan unga män dör. *Aftonbladet*. <https://www.aftonbladet.se/nyheter/kolumnister/a/mr4KRp/kicki-sehlstedt-unga-dodas-medan-vi-dricker-loka-citron> (Hämtad 2022-03-30)

Ström Bunpuckdee, N. (2022, 15 januari). Snabba Cash filmas i Hjulsta-utan hänsyn till de boende. *Nyhetsbyrån Järva*. <https://www.nyhetsbyranjarva.se/snabba-cash-filmas-i-hjulsta-utan-hansyn-till-de-boende/> (Hämtad 2022-03-30)

Suhonen, D. (2021, 7 oktober). Idag bor ingen av oss kvar i miljonprogrammen. *Fokus*. <https://www.fokus.se/kronika/i-dag-bor-ingen-av-oss-kvar-i-miljonprogrammen/> (Hämtad 2022-03-30)

Åberg Lundén, J. (2021, 23 april). Gervais hyllar Uppsalaskådisens serie: "Brilliant". *Uppsala Nya Tidning*. <https://unt.se/bli-prenumerant/artikel/lwpweowr> (Hämtad 2022-03-30)